

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

II. ÚS 57/2017-18

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí 19. januára 2017 v senáte zloženom z predsedu Lajosa Mészárosa (sudca spravodajca), zo sudkyne Ľudmily Gajdošíkovej a sudcu Ladislava Orosza predbežne prerokoval sťažnosť [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ], t. č. Ústav na výkon väzby [REDAKOVANÉ], vo veci namietaného porušenia základných práv podľa čl. 17 ods. 1, 2 a 5 a čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky, čl. 1 ods. 1 a 2 Ústavy Slovenskej republiky, čl. 5 ods. 1, 3 a 4 a čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd, ako aj čl. 8 ods. 1, 2 a 5 Listiny základných práv a slobôd postupom Okresného súdu Prešov v konaní vedenom pod sp. zn. 4 T 93/2014 a jeho uznesením z 18. júna 2015, ako aj postupom Krajského súdu v Prešove v konaní vedenom pod sp. zn. 2 Tos 23/2015 a jeho uznesením z 28. júla 2015 a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť [REDAKOVANÉ] o d m i e t a ako oneskorene podanú.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 6. decembra 2016 doručená sťažnosť [REDAKOVANÉ] (ďalej len „sťažovateľ“) vo veci namietaného porušenia základných práv podľa čl. 17 ods. 1, 2 a 5 a čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“), čl. 1 ods. 1 a 2 ústavy, práv podľa čl. 5 ods. 1, 3 a 4 a čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“), ako

aj čl. 8 ods. 1, 2 a 5 Listiny základných práv a slobôd (ďalej len „listina“) postupom Okresného súdu Prešov (ďalej len „okresný súd“) v konaní vedenom pod sp. zn. 4 T 93/2014 a jeho uznesením z 18. júna 2015, ako aj postupom Krajského súdu v Prešove (ďalej len „krajský súd“) v konaní vedenom pod sp. zn. 2 Tos 23/2015 a jeho uznesením z 28. júla 2015. Sťažnosť bola odovzdaná na poštovú prepravu 5. decembra 2016.

Zo sťažnosti a z listinných dôkazov, ktoré si ústavný súd zadovážil, vyplýva, že uznesením okresného súdu sp. zn. 4 T 93/2014 z 18. júna 2015 bola zamietnutá žiadosť sťažovateľa o prepustenie z väzby.

Uznesením krajského súdu č. k. 2 Tos 23/2015-800 z 28. júla 2015 bola zamietnutá sťažnosť podaná sťažovateľom proti uvedenému uzneseniu okresného súdu.

Sťažovateľ je stíhaný pre obzvlášť závažný zločin krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. a), ods. 4 písm. b) a ods. 5 písm. a) Trestného zákona s poukazom na ustanovenie § 138 ods. 1 písm. c) Trestného zákona. Vo veci bola 7. augusta 2015 podaná obžaloba.

Podľa názoru sťažovateľa nemôže po dobu viac ako dvoch rokov obstať paušálne sa opakujúce odôvodňovanie ďalšieho trvania väzby, lebo v skutočnosti teraz už neexistujú konkrétne dôvody vyvolávajúce obavu z pokračovania v trestnej činnosti.

Sťažovateľ navrhuje, aby ústavný súd nálezom takto rozhodol:

„1. Základné právo sťažovateľa na osobnú slobodu podľa čl. 17 ods. 1, ods. 2, ods. 5 v spojení s čl. 1 ods. 1, ods. 2 Ústavy SR, obsiahnuté v čl. 5 ods. 1, ods. 3, ods. 4 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd, ako aj v čl. 8 ods. 1, ods. 2, ods. 5 Listiny základných práv a slobôd, v spojení s čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky bolo postupom, zásahmi a rozhodnutiami Okresného súdu Prešov sp. zn. 4 T 93/2014 a Krajského súdu Prešov sp. zn. 2 Tos 23/2015, prípadne sp. zn. 2 Tos 43/2015 a iných ďalších porušené.

2. Základné právo sťažovateľa na spravodlivé konanie podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru bolo postupom, zásahmi a rozhodnutiami Okresného súdu Prešov sp. zn. 4 T 93/2014, Krajského súdu Prešov sp. zn. 2 Tos 23/2015, 2 Tos 43/2015 a ďalších porušené.

3. Okresnému súdu Prešov v trestnom konaní vedenom pod sp. zn. 4 T 93/2014 zakazuje pokračovať v porušovaní základných práv a slobôd sťažovateľa zaručených Ústavou Slovenskej republiky a Listinou základných práv a slobôd a práva zaručeného Dohovorom o ochrane ľudských práv a zákl. slobôd.

4. Krajskému súdu Prešov, v trestnom konaní vedenom pod sp. zn. 2 Tos 23/2015, 2 Tos 43/2015 a taktiež ďalšími prikazuje ihneď prepustiť J.K. z väzby na slobodu.“

Podľa zistenia ústavného súdu uznesenie krajského súdu č. k. 2 Tos 23/2015-800 z 28. júla 2015 bolo sťažovateľovi doručené 10. augusta 2015 a jeho obhajcovi 20. augusta 2015.

II.

Podľa čl. 127 ods. 1 ústavy ústavný súd rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Ústavný súd podľa § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) každý návrh predbežne prerokuje na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti navrhovateľov. Pri predbežnom prerokovaní každého návrhu ústavný súd skúma, či dôvody uvedené v § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde nebránia jeho prijatiu na ďalšie konanie. Podľa tohto ustanovenia návrhy vo veciach, na ktorých prerokovanie nemá ústavný súd právomoc, návrhy, ktoré nemajú náležitosti predpísané zákonom, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, návrhy podané oneskorene, ako aj návrhy zjavne neopodstatnené môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania.

Sťažnosť treba považovať za oneskorene podanú.

Podľa § 53 ods. 3 zákona o ústavnom súde sťažnosť možno podať v lehote dvoch mesiacov od právoplatnosti rozhodnutia, oznámenia opatrenia alebo upovedomenia o inom zásahu. Táto lehota sa pri opatrení alebo inom zásahu počíta odo dňa, keď sa sťažovateľ mohol o opatrení alebo inom zásahu dozvedieť.

Sťažnosť smeruje proti uzneseniam okresného súdu a krajského súdu, ktorými ešte v roku 2015 bola právoplatne zamietnutá žiadosť sťažovateľa o prepustenie z väzby.

Keďže uznesenie krajského súdu bolo doručené sťažovateľovi 10. augusta 2015 a jeho obhajcovi 20. augusta 2015, posledným dňom zákonnej dvojmesačnej lehoty na podanie sťažnosti ústavnému súdu bol 20. október 2015, ktorý bol pracovným dňom.

Na základe uvedeného sťažnosť odovzdanú na poštovú prepravu 5. decembra 2016 treba považovať jednoznačne za oneskorene podanú.

Berúc do úvahy uvedené skutočnosti, ústavný súd rozhodol podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde tak, ako to vyplýva z výroku tohto uznesenia.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 19. januára 2017